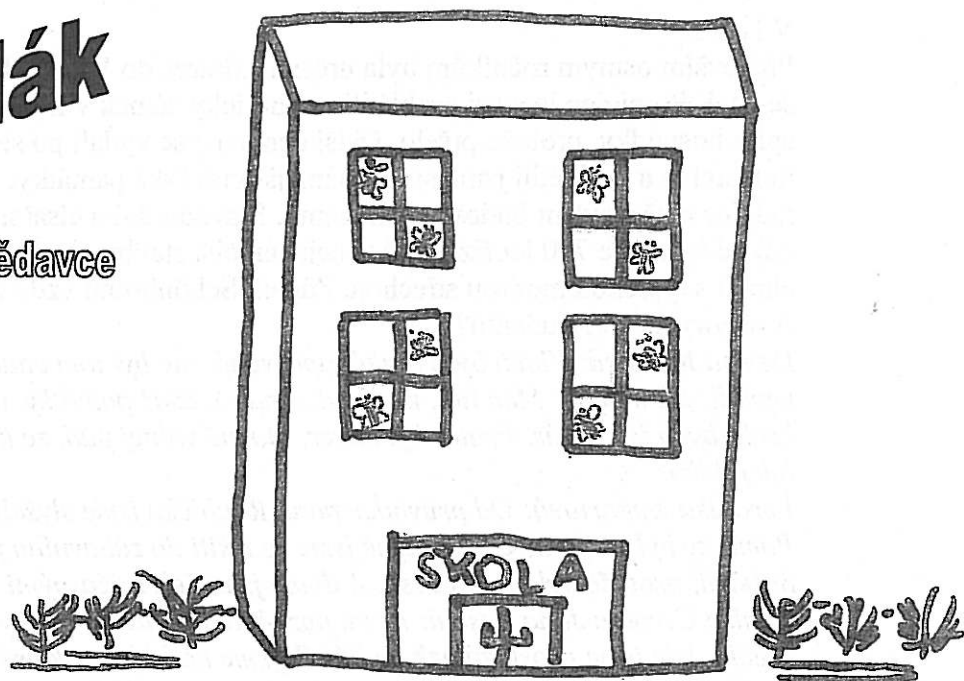
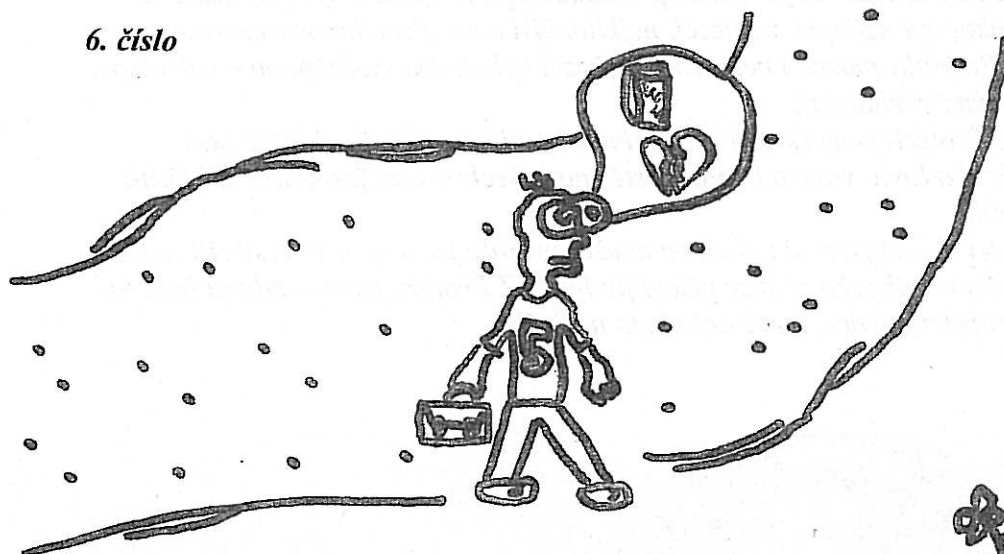

Záškolák

Občasník pro zvědavce

6. číslo

Květen 2007

Cena 5,- Kč (dobrovolníci mohou dát více)

Se souhlasem vedení školy vydává redakční rada Základní školy, Dukovska 1112, Mladá Boleslav

• Redakční rada se pro tento školní rok loučí a příští rok na shledanou???

V í d e ň

Především osmým ročníkům byla určena exkurze do Vídně, doplnili nás sedmáci a šestáci. První den jsme si prohlédli romantický zámek v Lednici, z Mikulova známe spíše hospůdky, protože pršelo. Další den jsme se vydali po stopách bývalé habsburské monarchie a prohlédli jsme si nejznámější vídeňské památky. Působivou stavbou je Nová radnice a především budova parlamentu. Slavnou dobu císařství připomíná Hofburg, odkud byla říše 700 let řízena. Asi nejznámější stavbou je dóm svatého Štěpána, gotický chrám s typickou modrou střechou. Zámek Schönbrunn vždy okouzlí svými zahradami. A názory našich studentů?

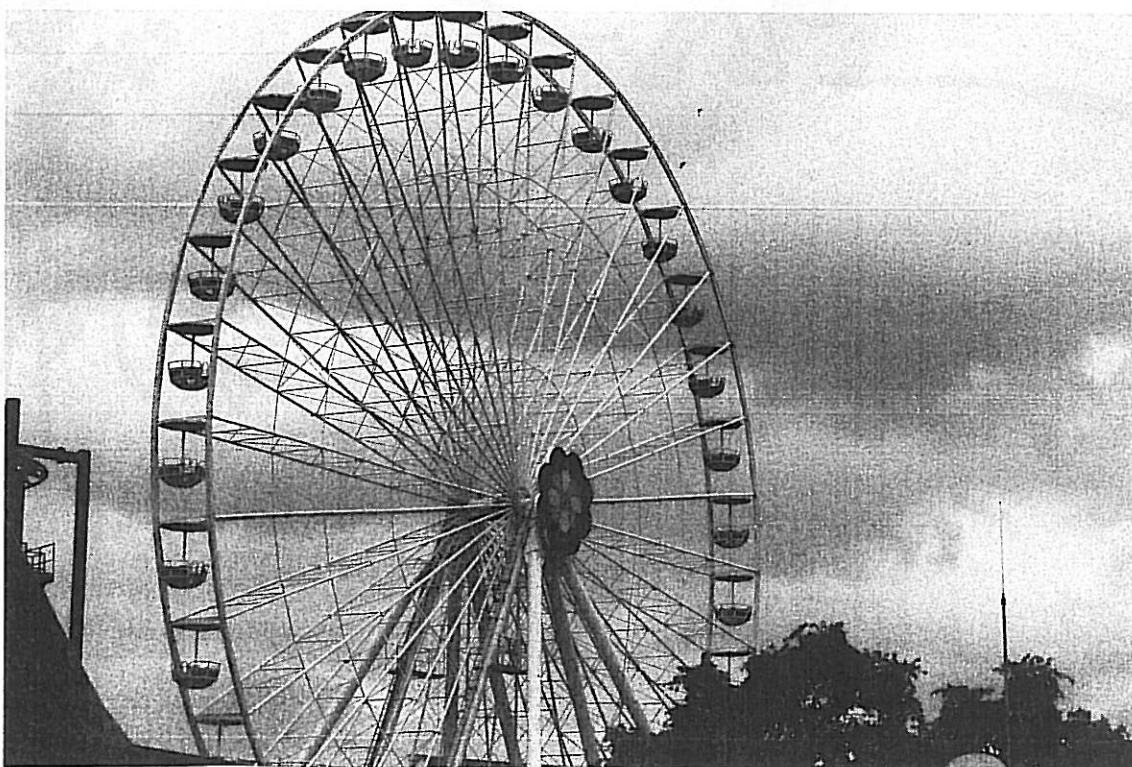
Denisa Koldová: Vídeň byla hezká, upravená, ale byl tam chaos. Těm lidem tam to asi nevadí, ale mně jo. Moc lidí, moc aut. Jinak krásné památky, trávníky – ty byly fakt hezký, brala bych je i u nás. Prater byl super, hlavně volnej pád, ze kterého jsem vylezla zelená jak jablko.

Veronika Kubartová: Od průvodce pana Roubíčka jsme slyšeli celou encyklopedii. Památky byly zajímavé, ale stejně jsme se těšili do zábavního parku. Tam nikdo na nic nečekal, protože bylo málo času. A domů jsme jeli s úžasnými zážitky.

Denisa Černá a Jana Veselá: První poznávací zastávka byla v Lednicko-valtickém areálu, kde jsme prošli zámek a uháněli jsme na lodičky, které nás odvezly k Minaretu. Tam jsme vydupali 320 schodů, abychom se porozhlédli po krajině. Ubytovali jsme se v Mikulově. Náš pokoj byl nejlepší, nejhezčí, nejklidnější a s nejhezčím osazenstvem. A hurá do Vídně! Památky možné i nemožné, nejhezčí byl chrám sv. Štěpána – velkolepý, obrovitý, s nádhernými varhanami.

Martin Šelemberk: Prolezli jsme skrz naskrz celou historickou Vídeň a jelikož pan Roubíček nepřestával mluvit, víme o tomto městě snad všechno /ani jsem nestačil fotit/. Ale mekáč jsme stihli!

A pak hurá do Prateru! Ten jsem si teda moc neužil, protože jsem si hrdě vystřelil srdce za 12 €, protože mě střelník jako cizince pěkně podvedl. Z Prateru jsem si odvezl leda tak depku a hnusný vystřelený srdce, který ani nikdo nechtěl.

Anketa o nejoblíbenější třídu

Mezi učiteli /spíše učitelkami/ jsme uspořádali anketu o nejoblíbenější a nejmíň oblíbenou třídu. Ankety se zúčastnily učitelky Hnátková, Klímová, Ludvíková, Marková, Pšeničková, Rýdl, Ulrichová, Vaňková. Každá měla k dispozici 1 kladný hlas a jeden záporný.

Výsledky:

nejoblíbenější třídou je 8.B – jako svou nejoblíbenější ji uvedlo 6 učitelů
nejnejoblíbenější je 9.A – 4 záporné hlasy

za redakční radu Marie Csöszová a Denisa Koldová

Naše třída před zrcadlem

Príslušníci osmých a devátých tříd dostali zadání napsat kritický pohled na vlastní třídu. Názory jednotlivců se dost různily, někdo je ve vlastní třídě spokojen, někdo přímo zhnusen a my vám nejzajímavější názory předkládáme. Všichni zúčastnění si nepřáli zveřejnit jméno, jedna odpověď je v angličtině. Jak jsme koupili, tak prodáváme:

8. A

Kolektivně není naše třída moc sladěna, naopak rozdělena na partičky. Jsou tady vůdčí typy, stydlíci, darebáci, lajdáci a šprti. Učitelé nás prý moc nemusí, protože zlobíme, ale pí učitelka Vaňková říká, že jsme chytrá třída. Často to tak nevypadá... Vzkaz třídě: Budme lepší parta.

Naši třídu nevidím jako třídu, ale jako dvacet lidí, kteří se každý den vidí, ale nikdy nedrží spolu. Čím to je? Asi tím, že se známe tak dlouho, i když ne důvěrně. Jednotlivé skupinky se mezi sebou dost hádají, hlavně holky. Kluci spolu sice drží, ale myslím, že kdyby se stalo něco vážného, začnou to házet jeden na druhého. Na druhé straně bývá občas sranda. Myslím si, že až odsud vypadneme, tak se už moc často stýkat nebudeme.

V naší třídě málokdo zvládá své chování, je tu pár skutečných expertů. Někdy mám dojem, že kdyby k nám přišel psychiatr, stane se z něj psychopat.

8. B

Naše třída je dobrá parta. Hlavně kluci. Naše třída se ráda hádá, hlavně o hodině anglického jazyka. A všichni jsou líní se učit, nejraději bychom stále jezdili na výlety.

Když se srovnává prospěch s vedlejší třídou, jsme jasný propadák. Ale stejně jsme super třída, i když se někdy rozhádáme. Nakonec se na to zapomene nebo se při nejhorším kluci omluví. Naši třídu nikdo nepřekoná, protože my se nějakých chytráků nebojíme!

Jsem v této třídě ráda. Preferuje se tady právo na vlastní mínění. Lidí jsou tady rozdělení do skupin podle názorů, ale přitom tvoří celek. Jsou tu silné osobnosti, ale nedávají to najevo – asi aby někoho nezastrašily. Nadaní asi moc nejsme, ale v tom není všechno.

Někdy se hádáme, ale vždycky to přejde. Máme dobrou třídní, jezdí s námi na výlety a exkurze. Když si na nás chodí stěžovat ostatní učitelé, dá nám pak do nosu. A nachází se tady pár hezkých holek, je na co se dívat.

Dělíme se na skupinky, co se zrovna nemají v lásce. Mnoho lidí tu má svůj cíl, ale s jeho dosažením má velké potíže. Snaží se sklidit úspěch u učitelů, ale ti už nám tolik nevěří.

9. A

Naše třída je hodně zvláštní. Na jednu stranu jsem v ní ráda, na druhou stranu si často přeju být pryč z téhle třídy. Myslím, že hodně lidí z této třídy jsou ještě malé děti. Ať už se to týká chování, výstupů, učení. Chování naší třídy v některých hodinách /např. fyzika/ nemá obdoby. Uprímně řečeno, už se těším na jinou školu. Stále se před sebou jen přetvařuju, pomlouváme se, nadáváme si, prostě se někdy chováme jak hovádka.

V naší třídě byly hezké vztahy do někdy do osmé třídy. Co jsme nastoupili do deváté, tak jsme se všichni hodně změnili. Už nejsme takoví kamarádi. Asi proto, že máme více starostí. Myslím si, že je to normální, když chodíme s někým do třídy devět let, že si občas nerozumíme, ale mrzí mě, že to přišlo teď, poslední rok, který jsme si ještě mohli užít.

Ve škole se každý přetvařuje. Někdo si hraje na „machýrka“, kterým doopravdy není, jiní naopak. Hlavně kluci jsou někdy strašně arogantní a chovají se jak debilci. Ale musím uznat, že na druhou stranu, když se uklidní, dokážou člověku i pomoci a podržet ho. Znáám i chvíle, kdy celá třída spolupracuje a drží při sobě. Jsou to hezké, i když vzácné chvílky.

9.B

Naše třída se od 1. třídy hodně změnila. Někdy se pomlouváme a urážíme, ale když se určitým lidem něco stane, ostatní se za něj postaví. Jsme rozdělení do skupinek, ale tak nějak se mezi sebou bavíme. Naši třídu bych neměnila, i když jsou v ní lidi, které bych nepostrádala.

Some people in this class are very slandering. I can't believe to them often. They dissapointed me a lot. Since sixth class they began express their characters. It's worse and worse. People should help one's another. But some people are very kind. It's no more.

Mrzí mě, že jsme rozdělení na skupinky a že je zde – asi jako v každé třídě – pár lidí neupřímných. Ale musím říct, že poslední rok jsme už uvědomělejší, víme, že jsme spolu posledních pár měsíců, a tak si jeden druhého více vážíme.

Taky je důležité, že jsou ve třídě skvělí lidi a je s nimi sranda a máme se rádi. Jsme pro sebe něco jako rodina.

Je to třída plná dobrých lidí až na těch pár, co to kazí. Všichni se shodnem na jedné osobě, kterou zde nesnášíme.

////////////////////////////////////

anketa – nejoblíbenější předmět – anketa – nejoblíbenější předmět – anketa

Ankety, ty nás baví. A tak jsme vymysleli ještě jednu. Žákům 2. stupně, kteří byli ochotni s námi spolupracovat, jsme rozdali papírky a každý napsal svůj nejoblíbenější předmět. Po spočítání všech hlasů jsme zjistili, že většina žáků se zajímá o tělesné aktivity a svět kolem počítačů. Jen menší část žactva má zájem o předměty jako je český jazyk, matematika apod.

Nejoblíbenější předmět: tělesná výchova	- 38 hlasů
2. počítače	- 19 hlasů
3. chemie	- 13 hlasů
4. dějepis	- 12 hlasů
5. přírodopis	- 9 hlasů
6. výtvarná výchova	- 5 hlasů

Anketu připravily a zpracovaly E. Dobaiová, V. Tůmová a J. Žáčková

Vlastní tvorba Chosé a Corseta

Pohádka- napsala Lucie Marešová 8.A

Za dávných časů v Mexiku žila jedna krásná dívka, jmenovala se Corseta. Byla tak krásná, že zpychla a za nejhezčí na světě považovala sama sebe. Na druhé straně tu žil muž Chosé, jenž o vnější krásu přišel při požáru v kostele. Měl popálenou tvář a ošklivé jizvy po celém těle.

Corseta chodila každý sluneční den po městě a ozařovala se obdivem. Na ošklivé nebo chudé mladíky se vůbec neohlížela, pro ni byl ideálem mladý krásný a především bohatý muž. Proto není divu, že si Chosého nikdy předtím nevšimla, i když on ji znal líp než kohokoliv jiného. Pro něho byla vílou, každý den ji pozoroval, jak září mezi ostatními, jak ladně se pohybuje, ale oslovit ji, tak to by si v životě nedovolil.

Jednoho dne, když Chose plnil každodenní práci obstaráváním pole, se mu ale přihodila nehoda. Když kráčel cestou přes město, míjel Corsetu a narazil do lavoru plného hnoje. Hněj se na něho vylil a ona se mu začala smát. Začala mu vytýkat jeho vzhled, Chose byl tak ponížený, že se neovládl a zaklel ji.

Ráno se Corseta probudila, cítila se tak nějak jinak, a když se jako každé ráno podívala do zrcadla, málem omdlela. Místo krásného obličeje před ní stál ošklivý, zjizvený obličej, chvíli nevěděla, jak se to mohlo stát, ale pak jí to došlo, za to může nejspíš incident s Chosém. Ihned se za ním rozeběhla, aby jí odpustil a vrátil její obličej. Když ale k němu dorazila, místo ošklivého muže tu stál krásný muž bez jediného náznaku jizvy. On ji ihned poznal a bylo mu jasné, že ho přišla odprosit. Nebyl ale hlupák, dal jí návrh. Buď jí neodpustí, nebo se ona k němu nastěhuje a splní 3 úkoly. Corseta souhlasila. Nastěhovala se k němu a čekala na první úkol. První ráno, co strávila u něho, si všimla, že je docela milý muž.

Po snídani ji Chose přivedl k lesu a podal jí tři svázané klacky a dal jí za úkol, aby je zlomila. Corseta si řekla, že tak lehký úkol bude mít brzo hotový, ale mylila se. Ty tři klacky se ne a ne zlomit. Snažila se o to celý den, ale zbytečně nezlomila je. Když Chosé večer přišel, smutně mu oznámila, že se jí nepodařilo je zlomit, ale on jí řekl, že první úkol splnila. Rozvázal klacky a jeden po druhém je začal lámat. „Vidíš, když držíš při sobě, nikdo a nic je nerozdělí, ale jsou-li samostatné, je lehké jim ublížit.“ Corseta strávila u Choseho třetí den a začala si na něj už zvykat. Povídat si s ním, pomáhat mu na poli, a to jí naplňovalo pocitem, který nikdy dřív nepoznala.

Druhý úkol byl zdánlivě velmi jednoduchý, ale zdání klame. Úkolem bylo dojít na určité místo, kde je potok, u něj musí nabrat vodu do dlaně a dojít zase zpátky. Když Corseta nabrala vodu a šla zpět, narazila na vlčí mládě, které bylo uvězněné pod hromadou dřeva. Ihned zahodila vodu a běžela mláděti pomoci, když mláděti pomohla, uvědomila si, že vylila vodu a tak se rozhodla, že se znovu vrátí k potoku, ale potok tam nebyl. Na cestě zpět ji přepadli lovci s puškami, když se chystali na Corsetu vystřelit, přiběhli tam vlci a lovce zahnali. Mezi vlky bylo i to mládě. Ona se vracela se smutkem za Chosém a čekala, že jí řekne, ať jde, že úkol nesplnila, ale mylila se. Chose řekl: „I druhý úkol jsi splnila. Zachránila jsi mládě a obětovala svoji krásu a jak sis všimla, jak se my chováme k druhým, tak se oni potom chovají k nám.“ Třetí úkol se blížil a Corsetě se už ani tak moc nechtělo zase do města. Líbilo se jí na poli a hlavně s Chosém.

Když za ní večer přišel, řekl jí: „Tvým třetím úkolem bude si vybrat: Buď si vezmeš ideála, jakého jsi chtěla a vrátí se ti tvá krása, nebo si vezmeš mě, ale zůstaneš taková, jaká jsi. Corseta přemýšlela a najednou ji to napadlo. Byla to láska, co prožívala, když s ním byla. Ráno přišel Chosé a ptal se, jí jak se rozhodla, ona ho políbila a řekla mu, že jedině on je pro ni ten pravý a že nikoho jiného nechce. Uspořádali svatbu a po svatebním polibku se Corsetě vrátila její podoba a žili spolu šťastně až do smrti.

Pejsci

Autor Antonín Kosina 6.A

Máme doma pejska
a moc se nám stejská.
Já jsem totiž na chatě,
na čarodějně lopatě.

Mám já vlastně dva!
Druhý je Daninka.
A tak jen já sám,
pejskům báseň dám.

Ať je pejsek bílý,
nebo třeba hnědý,
hlavně že je náš,
život jde hned snáz..

Na začátku tohoto školního roku na naší škole vzniknul nový pěvecký soubor – souborek. Vede ho nově příchozí paní učitelka Marie PRSKAVCOVÁ a jmenuje se – jak jinak

Prskavky

Prskavky

Prskavky

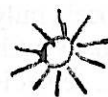
Prskavky

Prskavky

Prskavky

Prskavky

Osm dívek – ze druhé a třetí třídy – se pravidelně schází a jejich písničky vždy potěší.

26. dubna vystoupil tento minisboreček na přehlídce amatérských sborů, kterou pořádalo sdružení Paprsek a Milan Klipec. Prskavky si vedly velmi statečně, i když v sále sedělo několik set diváků a tréma se lepila na patro.

*Bylo tam
hodně kousků
miki, vodní
ku, čaroděj
nic, vil...*

červen 2007

a legrace!!!

Rozhovor s pí uč. Lukešovou

Rozhovor zpracovaly: V. Kubartová a K. Koubová

Kolik vám je let?

Je mi 28 let.

Ukončila jste už studium?

Ano, už dávno.

Učíte prvním rokem?

Ne, mám už zkušenosti s výukou angličtiny.

Odkud přicházíte?

Původně pocházím z Litoměřic.

Chtěla jste být od malička učitelkou?

Ne, to mě nikdy nenapadlo.

Chcete být nadále učitelka?

To ještě neumím říci.

Jak se vám líbí kabinet? S kým jste?

Sídlím v kabinetu pro 1. stupeň a líbí se mi tam. Sedím s paní učitelkou Macounovou, Hornychovou, Pechovou, Prskavcovou atd.

Změnili vás něčím naši žáci?

Učím se díky nim větší trpělivosti.

Už jste rozdala poznámky? Jak alespoň přibližně jedna z nich zněla?

Poznámky jsem zatím nerozdala, ale třeba dojde i na to.

Proč jste si vybrala naši školu? Jak se vám zde líbí?

Ocitla jsem se na této škole náhodou. Paní učitelka Macounová mě požádala, zda bych tady mohla odučit angličtinu. Škola je velice pěkná.

Jak jste reagovala na vzkaz od deváťáků?

Vzkaz od deváťáků mě potěšil a jejich prosbu jsem jim splnila.

Máte rodinu nebo alespoň přitele?

Jsem svobodná, ale přitele mám.

Měla jste malou zápletku s alkoholem nebo kouřením? V kolika to bylo?

Ne, tyto zkušenosti nemám.

Co posloucháte za hudbu?

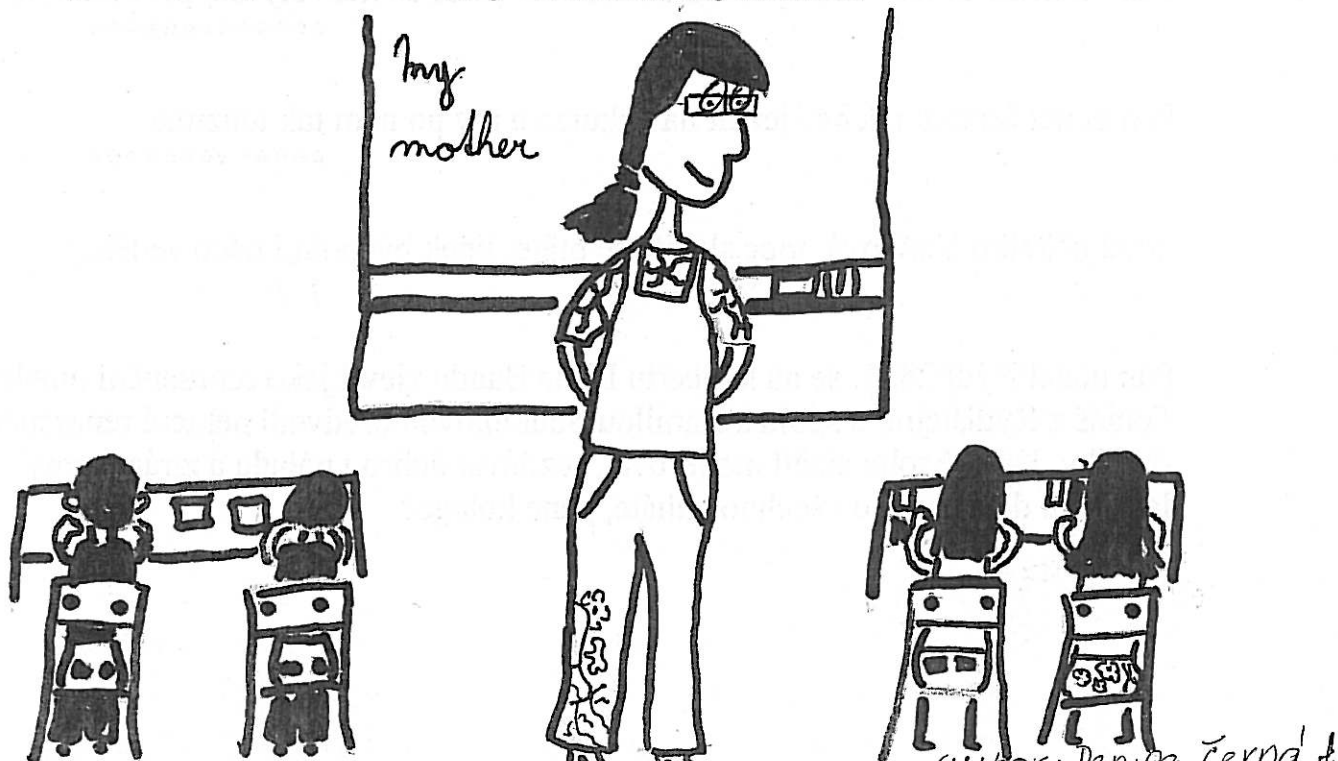
Z českých kapel mám nejraději Divokého Billa, ale jinak poslouchám skoro vše.

Co děláte ve volném čase? Sportujete?

Sportuji, čtu, cestuji a občas jen tak lenoším.

Sledujete fotbal nebo hokej? Komu fandíte?

Dávám přednost hokeji, ale nemám žádný klub, kterému bych fandila.

Drby, vzkazy, postřehy

Žákům

Jelínku, už můžeš projevít svou náklonnost k Novákovi. Už se to provalilo!!!

Nikola Žemličková se hádá s Petrou ze 7.B kdo dostane Martina Formánka.
Fandíme ti Nikčo ☺.

Kamila Soukupová je hrozná holka na celý škole, myslí si o sobě, že všichni kluci jsou její a myslí si, že je nedrsňější holka na světě.

Paní učitelko Vaňková, Vídeň byla super. Kdy si to zase zopakujeme?

Martin Formánek je promiskuita ☺.

Koubová a Koldová jely do školy na bruslích. Obdivuhodný výkon ☺.

Kájo Šimečku, jdi se zahrabat (nezapomeň lopatu).

Dominiko, ty bublino blond'atá, kam si myslíš, že jdeš? Nás tady takhle necháš a sama si jdeš zapařit do Ústí. Bude se nám stýskat. holky z 8. B

Paní učitelko Hnátková, opravdu odcházíte? Bude se nám stýskat po Tweetym.

Pan učitel Šourek nechce jezdit na exkurze a my po něm tak toužíme.

Paní učitelko Vaňková, moc složitě se ptáte, jinak bychom i něco věděli.

7. A

Pan učitel Rýdl 28. 5. se na koncertu Little Bandu zjevil jako renesanční umělec Tomáš z Rýdlštejnu a spolu s Kamilou Soukupovou předvedl některé renesanční skladby. Kromě toho stačil moderovat, rozdávat dobrou náladu a ztrácet noty. Jak vy to děláte, že to všechno stíháte, pane kolego?